

SANTA BÀRBARA

full parroquial

Vilafranca de Bonany

Dep.Leg. PM 26-1980, núm. 13,7-VI-1980

**JO SEGAVA BLAT CABOT
QUE PEGAVA PES CAPELL
L'AMO ESTAVA CONTENT D'ELL
I JO N'ESTAVA BEN POC**

DICTADURA I DEMOCRACIA

Un dels grans valors de la Democràcia és poder expressar cada qual lliurement la seva opinió. Ja mai seria correcte que els demòcrates apagassin la veu dels qui fan campanya per la dictadura, obstinats en fer creure que tots els mals que petim és per culpa de la Democràcia; però mai tampoc els demòcrates podran justificar el seu silenci en no sortir en defensa d'aquella jove Democràcia enyorada per sa gran majoria dels espanyols.

La base fonamental de la Democràcia és el respecte en el profisme. La Democràcia és la màxima expressió d'ordre i atenció cap a les idees i opinions dels de més. Es pot dir en tota seguretat que la Democràcia manejada pels vertaders demòcrates, a pesar dels seus desperfectes, és el sistema menys dolent que actualment coneix la societat. La Democràcia obliga que siguin degudament ateses les necessitats dels més dèbils. Es aspiració de tots els demòcrates no perdre calada per aconseguir una autèntica Democràcia i sigui realitat una Espanya en pau, lliure i més justa.

No és res nou es dir que la Democràcia es tot el revés de la dictadura; les seves ordenances són completament diferents. L'únic manament d'un règim autòritari és "mando y ordeno", amb violació dels drets de l'home; el condemnar a no pensar i molt menys a expressar els seus pensaments, el que condueix a l'home a la condició de subdit.

Les regles de la Democràcia són molt més amples; revaloricen, respecten i defensen els drets de l'home. Cada qual és responsable dels seus actes, elevant a la categoria de ciutadà a tota la seva gent.

Els deplorables aconteixements del passat 23 de febrer ha estat bona ocasió per infondre ànims en els enyoradissos,

apegats des de sempre a una política de força, i amb excusos del terrorisme acabar amb la Democràcia, fermament decidits

a cantar altra vegada les excel·lències de la dictadura. Aquest cant és rebutjat pel poble, que té en gran alta estima la seva dignitat, i no consent que els seus fills retornin a l'esclavitud.

Si reexaminam la nostra situació, sense cap dificultat convendrem que per forta que sigui la cridadissa, si replegem els dos extrems, golpistes i terroristes, si les contem un a un, no sobrepassaran el 10%, seguit del 10% més d'indecisos. Així trobarem que el 80% de ciutadans hem acceptat de bon grat les regles del joc de la Democràcia; decididament resolta a erradicar la violència i fer una Espanya que tenguí cabuda per tots.

Mereixem nosaltres espanyols estar continuament supeditats a una ínfima minoria?. Meditem.

Bartomeu Estrany

PASSEIG

Un dia de primavera, un dia qualsevol, un diumenge.

Passejam per un camí estrany, desconegut, tranquil i sobretot bellíssim. Es pot dir indescriptible.

Terrenys de propietat privada que - els peus potejaven i pobre de jo, que me pens esser rica, que tot allò és meu, és nostre.- Qui ens pot prendre de la imaginació tot el que els ulls destriaren - aquest dia?

Encara tinc dins el nas el perfum a romaní, a pi ..., encara sent la meua boca el gust de l'aigua fresca d'una font.

Tinc els cabells embabalits per la carícia de l'aire, del sol, del vent ... i sent el meu cos la frescor de les ombres dels arbres.

Encara escolten les meves orelles el renou de l'aigua que devalla tranquil·la, alegre, lliure entre les pedres dins el torrent.

Arribam tranquil·lament damunt un penyal que pareix que ha de besar-se amb el cel i que no pot perquè l'estira l'aigua marí. Entre ruïnes l'anomenat "CASTELL DEL REI".

Veïem dins la llunyania la blavor de l'aigua de la mar immensa.

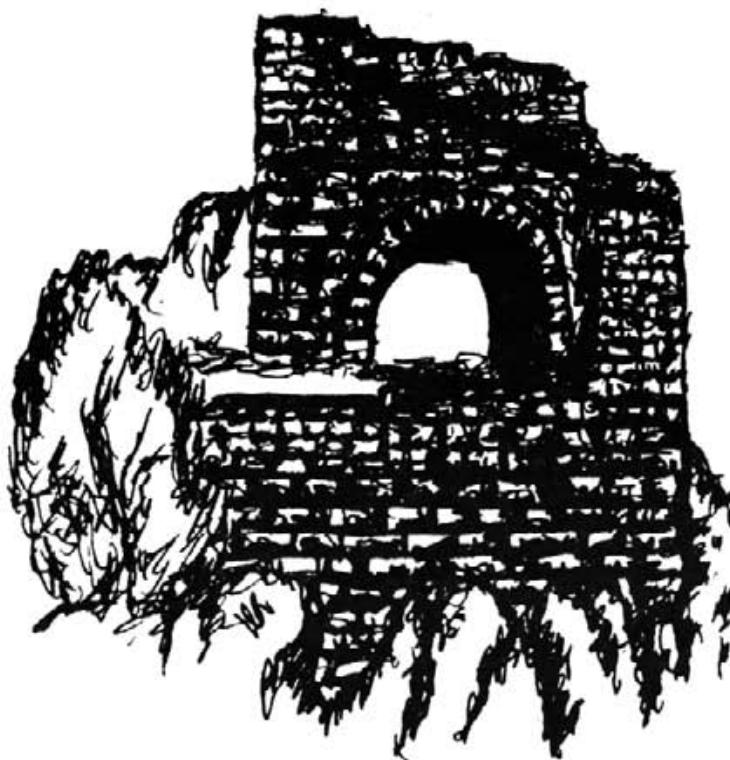
Ens endinsam per les entranyes de la muntanyola, no podem davallar més i tornam pujar.

Destrien els meus ulls una petita platja perduda d'un raconet de la nostra Mallorca. Ens hi donam una remulladeta i ens sentim fresquets.

Encara duen els meus ossos el cansament d'aquest dia. Som uns quants vilafanquers que hem passat el dia junts.

Excursió al Castell del Rei, 24 de maig.

Maria Barceló

ENQUESTA

Realitzada per Pere Fons als alumnes de 6 i 8 d'E.G.B. del Col·legi Nacional Mixte de Vilafranca, sobre les següents preguntes:

- 1ª) - Què notares a faltar a les Festes de Santa Bàrbara ?
- 2ª) - Què t'agradaria que fessin a les festes de La Beata ?
- 3ª) - Què penses sobre l'ensenyament d'aquest curs que acaba ?
- 4ª) - Creus que els professors han ensenyat degudament ?
- 5ª) - S'ha interessat l'associació de pares per la vostra formació ?
- 6ª) - Què falta al poble perquè els nins passin bones vacances ? - Quines activitats t'agradaria que els grans organitzassen pels petits ?

Els nins de 8 contestaren de la següent manera, i per aquest ordre :

- 1ª - Hi faltàrem a notar:

Berbenà, motocros, córrer a peu, més jocs, olles....

Trobam que ses festes duraren poc, per esser sa patrona, tendrien que durar més.

- 2ª - Per ses festes de La Beata ens agradaria:

Majorets, maratons, comèdies, exposicions de pintura i ceràmica, tovalles, Concursos pels petits, ball, volei-vol, teatre, cros, cavalls, bicicletes, una nit de Rock, amollar conills i el qui les agafi són seus.

- 3ª - Sobre l'ensenyament pensam:

Que es mestres se'n riven dels alumnes, hi ha un mestre "chulo" - que es pensa esser el més "guapo", mai vol quedar darrera.

Es mestres són molt creguts, nosaltres tampoc hem estudiat massa.

Els mestres no tenen dret a pegar-nos ni a riure-se'n de nosaltres.

- 4ª - Alguns professors han ensenyat degudament, i altres no, perquè - n'hi ha que ho fan per les males.

Es fien dels que acusen.

- 5ª - Si, han fet excursions i volen fer acampades.

- 6ª - Hi falta:

Poliesportiu, piscina, parc pels al.lots petits.

I així contestaren els de sisè:

- 1ª - Faltaven jocs pels al.lots. Corregudes, balls, ping-pong, volei-vol, tennis i verbenà.

- 2ª - Judo, patinatge, tennis. Molts de jocs pels nins. Balls mallorquins que puguin ballar els del poble.

Maratón, exposició de llibres interessants i quadres, ceràmica.

Jocs per a tots els que hi vulguin participar.

- 3ª - Que els mestres ensenyen molt. Ens han fet fer molta de feina. Ens han ensenyat bé, però no hem estudiat massa.

Ens han ensenyat molt, expliquen molt bé, i si no ho entenem ho expliquen una altra vegada, si tenim males notes, ells ens ajuden a estudiar.

4ª - Ens han explicat molt bé, - n'hí ha uns que expliquen millor que els altres, però en general ho fan bé, n'esteim contents. Som nosaltres que no estudiam tant com hauriem d'estudiar.

5ª - Jo no les conec i s'han portat molt malament perquè no ens han dut a cap passejada, jo trobo que l'any qui ve s'harien de portar un poc millor.

6ª - Un poliesportiu, una piscina pública i un parc per als petits. Excursions a les platges. Que ens ensenyin el nostre idioma. Acampades i visites culturals.

Aquesta és s'opinió de sa majoria - dets al.lots de sisè i octau.

AJUNTAMENT

El passat dia 27 de Maig, al Saló de sessions del nostre Ajuntament, es va celebrar un Ple Extraordinari amb l'assistència de nou dels onze regidors i un públic -si es pot anomenar així- més bé es càs: dues persones. ¿Conseqüència del partit de futbol que es televisava, o bé de l'apatia del poble per les seves coses?.

Dins l'ordre del dia hi havia els següents temes a tractar:

1.- Recollida de deixalles ("basura"). En primer lloc es llegeix l'acta de constitució de la "Mancomunitat del Pla de Mallorca" que va ésser elaborada pel Consell Insular. Els punts més importants de l'acta -aspecte legal a part- són:

-Es comprará un camió que recollirà les deixalles d'una sèrie de pobles: Petra, Sant Joan, Vilafranca,...

-Cada poble contribuirà econòmicament en proporció al nombre de famílies que l'utilitzin.

-La seu de la mancomunitat serà Petra.

-Cada Ajuntament hi tindrà un vocal representant i, entre tots, elegiran un President.

A títol informatiu es fa saber als regidors que el cost serà d'unes 600pts anuals per cada casa i la recollida es durà a terme tres vegades per setmana.

Per unanimitat s'aprova adherir-se a la mancomunitat.

2.- Adquisició fotocopiadora.- S'aprova la compra de la fotocopiadora que, des de fa uns dos mesos, tenien a prova -preu: unes 400.000 ptes.-

3.- Festes Locals.- Es llegeix un projecte de programa de festes i es decideix reunir-se de bell nou per elaborar el programa definitiu.

4.- Pressupost d'inversions.- S'aprova confeccionar un pressupost d'inversions en base a poder comprar els terrenys del projecte del Centre Sanitari

Joan Bauzá.

ENTREVISTA

a Madò Bàrbara, viuda de l'amo en Pep Fosc i sa seva germana Maria.

- Quin any vareu néixer ?

- Aquest mes que ve, juny, faré 92 anys, i encara me trob forta i sana, ara mateix venc de fer feina.

- Quan ereu nina ? On vivieu ?

- A Son Espès, devora Aubocassa, davant Son Vaquer.

- De petita, ¿ Anaveu escola ?

- No hi hem anat mai, no susava. Ens posaven a guardar animals a es 8 o 9 anys, i quan en teniem 12 o 13 ja anàvem a collir herba per dins es sembrats, i es - temps de segar, anàvem a segar.

- Devieu cantar es temps que segaveu...

- Jo no vaig cantar mai, tenia més de trenta anys i no hi havia veïnat que m'hagués sentit mai, i això que sabia moltes cançons.

- Com segaveu ?

- Amb sa falç, no hi havia màquines, i s'esquena feia molt de mal, però quan són joves tot va bé.

- Que ens voleu dir algunes cançons?

- Una des batre

Traïdora baixa des sostre
i no me tiris palla pets ulls
el món està ple d'embulls
i s'escarabat no vol fosca

Una altra

Es dia de Sant Jaume era
i sempre me recordarà
que l'amo se berallà
amb sa lloca damunt s'era

Una de segar

Quan me'n vaig a segar
me'n duc sa falç adentada
perquè quan sa falçada
es blat no puc tomar

Que en feia d'anys que no les havia repassades ! Més de quaranta.

- Què guanyava un jornalier ara fa - seixanta anys ?

- Devers cent duros cada any, o tres o quatre pessetes per dia, fent feina de sol a sol.

- Què menjaveu aquell temps ?

- Jesús Bon Jesús, en aquell temps solien fer arròs si hi havia gent externa, però sinó el que menjaven era molta llegum, mongetes, faves, ciurons i qualche pic fideus o sopes. Ah! i d'una arengada la repartiem entre tres i mon pare i ma mare no en menjaven perquè la nos poguéssim menjar nosaltres, me'n record bé, i descalços ben dematí a darrera ets animalets, maldament hi hagués gelada.

N'hi havia molts que venien a captar pes nostre barri.

- Però també hi devia haver gent rica?

- N'hi havia, però poca, solament es senyors de possessió.

- Com anaven en aquell temps ?

- Descalços, me'n record que mon pare, que era coix, anava a Ciutat a peu. Es diumenges per anar a missa es foravilers anaven fins a es poble amb ses sabates damunt es coll i en arribar a es poble es posaven ses sabates llavors tornaven a ca seva perquè ets seus germans esperaven que ell arribàs per posar-se ells ses sabates, mentrestant es senyors venien de Ciutat en galera.

- I vosaltres quan veieu que es senyors anaven en galeres, ¿ No tenieu enveja ?

- No, sabiem que era seu i que nosaltres haviem d'anar a peu.

Però llavors es senyors varen començar a vendre i nosaltres poguérem - anar comprant es vengué Son Vaquer, Son Joan Jaume, Aubocassa, Son Pou, Sa Franquesa . . . , normalment ho anava

ven comprant ets amos que hi estaven.

- Devia esser barata sa terra?

- I Ja és segur que ho era més que ara però haviem de manllevar es doblers i això que anàvem a jornal a Aubocassa per 6 dècimes cada dia.

-I que tal sa joventud d'aquell temps?

-Ses nostres diversions eren qualque ballet, i escoltar romanços es ves - pres.

-I que no venien "novios"?

-Si, en venien i reiem, però aquell temps no era com ara, anàvem ben tapades i amb un mocador pes cap.

- I es capellans d'aquell temps?

-Nos pareixien com a Àngels ... a besar-los ses mans i tractar-los bé; a missa haviem d'anar ben tapadets. No sabiem que era món, ens casàvem i érem ben innocents.

Vaig sentir predicar el Pare Jaume.

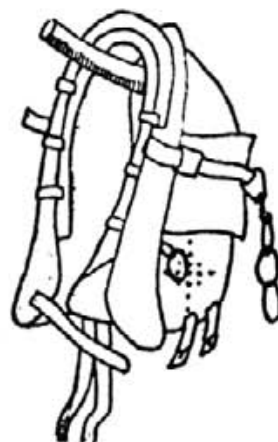
- I que deia el Pare Jaume?

- Me'n recordaré sempre, deia que havia pres es gaiato al dimoni, que si qualcú no ho creia que anàs a veure'l a ca seva.

Feia molta por, ses paraules li sortien a pilots, sa gent tremolava, no havia passat tant de gust mai de sentir una persona com a ell.

Predicava de l'infern i deia: Si n'hi ha cap que no ho cregui que hi hagi infern, va errat, que vengui i li mostraré.

I així acaba aquesta entrevista amb aquesta dona que ja té més de noranta anys i que encara s'enracorda molt bé d'aquell temps...

GLOSES POPULARS

Per l'amo en Toni Salero

Me fan escriure cançons,
les reparteixen pes poble
ho pot mirar sa gent noble
i en que siguin infants

Jo en tenc un natural
a n'això ho duc pensat
un que deu quan ha pagat
ja pot dir estic cabal

Posaria missions
i crec que és segur guanyar
que en esser allà deçà
segur que algun dirà
ja no farà més cançons

Sempre he estat de la broma
i m'agrada es bromejar
qualsevol amics tendrà,
si és una bona persona

Si és un pobre honrat
que tengui educació
pot parlar amb un major
i sempre serà escoltat

Per llegir es mallorquí
sempre l'han de repassar
per poder justificar
ses lletres que volen dir
Jo llegesc es castellà
i algun pic es mallorquí
i així solec divertir
i es temps me sol passar.

homo homini lupus

L'home, la raça humana, aquest animal que un bon dia va caminar en dos peus, va començar a pensar com enganyar, com matar, apoderar-se del que no és seu, fer les parts grosses per ell i fer que els més dèbils es quedassin sense res, amb les mans damunt el cap; el més terrible és que es va fer creure que això era normal que el robar era una virtut, que es podia fer inclús en nom de Déu. Hem arribat a creure que el patrimoni humà, el que és de tots, es pot vendre i comprar. Es compra una casa per a viure i una o dues per a llogar; es compra una finca a fora-vila per a cultivar la terra o perquè un altre la cultivi i li regali la suor del seu front, o que ningú no la cultivi i només sigui recreació particular...; es posa un banc per a guardar els doblers dels qui han après a estalviar; i tot és una cadena de robatoris. I dins aquesta cadena l'home sent necessitat de treballar per a viure i el que aconsegueix és morir, enriquint els més vius, els més afortunats, els que saben cavalcar damunt els altres i viure esquena dreta i a tot això se li diu viure en llibertat, en democràcia, més bé se li podrà viure d'hipocresia, bevent - aigües enverinades.

Pot esser que arribi un dia que l'home sigui per a l'home un germà i no un llop; aleshores no hi haurà ni teu ni meu, tot serà de tots: Tindrem un llibre per a llegir, un lloc de treball, un boc de pa, una casa digna, un parc on descansar, una sala de festes, unes platges i uns boscs que ja no seran particulars ni hi haurà pas prohibit a cap camí. Ja no serà necessari entrar als temples perquè Déu serà de tots i estarà per tot, no només dins el recinte que li hem assenya-

lat per a fugir de la seva presència i tapar-nos les orelles quan sentim les paraules del Gènesi: "Cain, Cain, a on és el teu germà?"

Pere Fons

els noms dels carrers

PLAÇA DE "JOSE ANTONIO"

Noms que ha tingut:

S. XVII a S. XIX - Sa Plaça

S. XIX - Plaça Reial

S. XIX a S. XX - Plaça de Sa Constitució

S. XX - Plaça de "José Antonio"

- Sa Plaça.- Així s'anomenava antigament sa Plaça Major de la vila. Encara es troba aquest nom en es "Llibre Cadastre de 1800".

S'hi feien ses crides i ets encants; s'hi feia es mercat i hi havia hagut sa carniceria.

La carniceria es concedia per arrendament temporal. D'això pot donar-nos una idea clara el següent Registre de L'Arxiu Municipal: "Arrendament de la Carniceria a Miquel Jaume per una lliura, 10 sous, de 30 de Gener de 1824 fins a les Verges. Li entrega: una lliura, mitja lliura, dues terces, mitja terça, una terça, tres unces, dues unces, una unça, mitja unça, un tellant i la llar".

- Plaça Reial.- Probablement aquesta nomenclatura troba el seu origen en els regnats de Ferran VII o d'Isabel II. Igual al que passà en tots els pobles d'Espanya a vegades ses plaques urbanes duïen es nom del Rei o de la Reina. Més tard, seguint es procés successiu de sa política, apareixen respectivament les plaques de significació relativa: Plaça de la República, Plaça de la Constitució i "Plaza de José Antonio".

-seguirà-

CONFIRMACIÓ

Dia 17 de maig va esser una data important per un grup de joves, vint-i-sis, que intentàrem viure sa llibertat de Jesús de Nazaret. El Bisbe va confirmar aquesta idea en nom de Jesús. Esperam - que es nostres padrins ens en donin testimoni.

Els confirmats, ajudats per Sebastià i Madò Miquela, preparàrem es dinar, No hi va faltar s'amistat i es bon humor.

Notícies de la Cambra Agrària Local

1.- La corresponsalia local de Previsió Social comunica als pensionistas titulars de les Cartilles d'Assistència Sanitària números:

07/136.091

07/181.468

07/515.183

que passin per les oficines d'aquesta Cambra Agrària Local amb la cartilla d'afiliació a la Seguretat Social, per a proveir-los de la documentació que forçosament ha d'obrar en poder seu.

2.- Es recorda que obra en poder nostre el producte químic BIRLANE 24 C.E. , de la casa Shell, per a combatre la plaga de l'escaravat de la patata. La dosi a aplicar és de 175c.c. per 100 litres d'aigua a cada quartó.

3.- Al mateix temps us comunicam que tenim els impresos de les Cartilles d'Agricultor per a la collida de 1981 a disposició de qui vulgui complimentar-la, per el que haurà de presentar-se amb el Document Nacional d'Identitat.

futbol sí...futbol no ?

Es el gran dubte esportiu d'aquells que durant un parell de temporades hem intentat, amb gran esforç, donar un sentit diferent al futbol local.

Existeixen raons clares i conegudes que ens han induït al canvi i tal volta la més important d'elles, factor social a part, és la de formar una base, anomenada "cantera", i, mitjançant aquesta reestructuració, donar un nou colorit al Club. Colorit que ho serà al veure tantes cares conegudes dins el terreny de joc.

Aqueixa és la gran idea, que presumim encertada, si la veiem reforçada per aqueixes raons, que passen per la convivència de practicar l'esport per a desembocar a la gran aventura que és la convivència dins aquesta lluita pacífica que és l'esport, convivència que ens duu a: conèixer al company, recolzar-lo i lluitar per ell, així com per aquells ideals que ens uneixen.

Les idees belles i les grans empreses surten de l'home i han d'ésser realitzades per ell. De no ésser així, les belles idees es converteixen en esvorts per a l'arxiu i les grans empreses comencen per un intent de..., passen per un si no fos per... i acaben en el paper del poc constant, del poc esforçat i, al final, del qui desconeix l'entrega. Propi també del gran xerrador, poc pensador cridat a realitzar menys.

Així podem comprovar que ens agrada una idea o empresa en la mida del poc esforç que ens suposi i de les poques molèsties que ens doni. Acceptam gustosament que els nostres fills practiquin el futbol, però, pocs ens preocupam per recolzar física i moralment a fi de que sigui real el susdit esport. Prova evident de l'exposat és que d'una categoria concreta i durant tota la passada temporada, tan sols en tres vegades hem rebut oferta de col.laboració en els desplaçaments de l'equip. A més, ni tan sols quan han pogut veure al seu propi equip, que és el del seu fill, jugar a Vilafranca, han brillat per la seva absència.

Podem dir llavors en propietat: futbol sí, o futbol no. Esport sí, o esport no?

Dins el Col.legi el mestre impar-teix unes ensenyances i educa a mida que l'individu està disposat i els seus pares col.laboren a tal fi. L'esport és educació, i els pares no poden ni deuen viure absents de la dels seus fills.

No puc acabar sense al.ludir a una frase que va aperèixer als diaris que m'ha cridat l'atenció: "un històric, el Vilafranca, ha perdido su categoría y descende a Primera Regional...". Vull entendre que l'accepció d'històric és

aplicada en aquest cas al nom del Club, ja que la història s'ha d'assentar damunt unes bases sòlides i unes estructures adequades. D'haver existit aquestes condicions m'hauria sentit responsable del fracàs esportiu i hauria suposat, per mi, un atac a l'esforç i a unes estructures, que ho haurien estat per històriques. No és així doncs quan aquesta directiva es va fer càrrec del Club, del Vilafranca només quedava el nom i, ho podeu creure, res més que ell.

Llorenç Sansó

-President del C.S. Vilafranca-

RELIGIO I LLIBERTAT

En Jaume Santandreu vingué a Vilafranca per parlar-nos damunt el tema "Religió i llibertat". Segons el meu entendre, crec que en Jaume va voler que tots nosaltres entenguéssim que Jesús va actuar sempre com una persona lliure (entenguem lliure al no estar fermats als doblers i al que diran), demostrant-nos que la religió i la llibertat és necessari que vagin juntes perquè quan es separen, llavors la religió ja no és un pensament, una filosofia, sinó una manera més, i molt potent, de domini, d'alienació de l'home i, d'aquesta manera, l'església va tornant més i més forta lluitant per uns interessos econòmics i, principalment, de poder.

Al llarg de l'història la trobam sempre al costat dels més forts, excusant-se en la defensa d'uns ideals i una moral humana. Pens que si de veres l'església lluita per resoldre els problemes humans, no haguessin existit les "guerres santes" on els joves es mataven -i es maten- per

imposar una determinada religió. Al meu entendre és una contradicció el defensar uns drets humans matant gent amb fusells o amb por.

Les armes que l'església empra per "afiliar" fidels, van evolucionant segons el tipus de societat. Durant la Reconquesta es mataven moros, a principis de segle s'inculcà dins la cultura occidental la necessitat de "civilitzar" els indígenes africans, xinesos, etc. -però no es deixen en pau ni ses mines d'or, ni ses de diamants,...-. Ara, al nostre temps, faria un poc beneit enviar gent a matar moros -i endemés si pensam que tenen el petroli-, i per tant es revaloritza la figura de Jesús com a persona lliure. Vol-dria deixar clar que, particularment, respect i admir a Jesús com a persona, per això, em sap molt de greu que hagin allargat el seu nom -Jesucrist-, per fer-lo tornar un símbol de poder i de dictadura, quan el vertader Jesús no intenta mai formar un imperi, com el que té l'església actual.

Caterina Maria.

notícies fresques

PER A TOS els nascuts l'any 1931 se'ls hi fa a saber que es farà un dinar de companyerisme el dia 21 de juny, els interessats poden avisar a Na Catalina Pitja o En Sebastià Sabater abans de dia 15 de juny.

-+--+--+-

DE DIA 6 a dia 12 de juliol es durà a terme una acampada d'estiu - per a nins i nines de 8 a 10 anys. Per apuntar-se a Madò Miquela Rebassa.

Preu 1.700,- petes.

Lloc d'acampada . LLUC

Per més informació adreçau-vos a:

- Pep Mercader
- Bartomeu Mascarat
- Joana Ponteta

-+--+--+-

PER A TOTS els que han assistit al passat Curset de Mallorca, divendres dia 12 de juny a les 10 del vespre, a l'escola Parroquial, es projectarà una pel·lícula sobre l'excursió de final de Curs.

Vos hi esperam.

-+--+--+-

¡ AL.LOTS ! Anau alerta quan aneu per fofa-vila i vos peguin ganes de menjar cireres, N'HI HA QUE ESTAN ENVERINADES..... diuen.

-+--+--+-

NAIXEMENTS d'aquest passat mes de maig:

Bartomeu Ferrer Sansó, fill de - Jaume i Margalida

Antoni Vanrell Moragues, fill de Jaume i Bàrbara

MATRIMONIS:

En Jaume Sansó Bauzà amb Na Maria Estrany Bauzà

DEFUNCIONS:

Joana Maria Nicolau Artigues, (Madò Joana Maria Penya)

-+--+--+-

ENS HAN dit que aquesta primera setmana de juny es començaran les obres del nou enllumenat públic. El pressupost és d'uns ONZE MILIONS DE PESSETES.

-+--+--+-

-+--+--+-

ES DIU, i hem setit a dir que ha de venir un capellà nou; llavors en tindrem dos de rectors.

-+--+--+-